

ΜΑ γιατί, αγαπητέ μου διδάσκαλε, περιμένετε να πατήσετε τα σαράντα πέντε για να παντρευθήτε; ρώτησα τον κ. Πιέρ Λυζιάν, τον διάσημο προσοπογράφο και άλλοτε καθηγητή μου στο Πολυτεχνείο, τον όποιον είχα πάει να επισκεφθώ, μόλις γύρισε απ' το γαμήλιο ταξίδι του.

— Είπε μήπως πολύ άργα; είπε ο κ. Λυζιάν, χαμογελώντας κάτω από τη γενειάδα του.

— Δεν είπα τέτοιο πράγμα... Δεν είναι όμως και πολύ ένωσις. "Όπως κι' αν έχει το πράγμα, δυσολογώ, ότι δεν μπορώ να καταλάβω πώς αποφασίσατε ξαφνικά να παντρευθήτε, έσείς που λέγατε, ότι δεν πιστεύατε να βοηθήτε την γυναίκα που όνειροπολούσατε.

— Θα σου εξηγήσω άμείσως, μου είπε ο καθηγητής μου, γιατί παντρευτήκα σ' αυτή την προχωρημένη ηλικία. Αν και φαντάζομαι, ότι ποτέ δεν έγινε άργα για τον άνδρα να παντρευτεί. Περιμένα, άπολύστατα, να φέρη ένα ευχάριστο αποτέλεσμα ή δοκιμασία, στην οποία υπέβαλα όλες τις γυναίκες που αγάπησα ή συμπάθησα.

— Η δοκιμασία; Ποιά δοκιμασία; Δεν καταλαβαίνω τίποτε...

— Θα καταλάβης άμείσως.

Και ο κ. Λυζιάν νόησε καλύτερα στην πολυθρόνα του, σταύρωσε τα χέρια του στο στήθος του κι' άρχισε να μου άφηγγετα με φωνή αγνή, όταν να έβγαλε από τα βράδια του παρελθόντος:

— Δεν είχα άκομα κλείσει τα είκοσι πέντε, όταν αποφάσισα να πάω γυναίκα τη Βέρθα Λαρσά, ένα κορίτσι ήσυχο, φρόνιμο, πρόσχαρο, με όμοια μαύρα μάτια. "Ήμουν τότε ο πιο εύτυχημένος άνθρωπος του κόσμου. Μου φαινόταν, ότι μαζί με τη Βέρθα θα περνούσα ζωή όνειρεμένη.

» Ένα χειμωνιάτικο βράδυ, επιστρέψαμε από ένα θέατρο, στο όποιο είχαμε πάει με την άδεια του πατέρα της Βέρθας. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι λάσπες από τα λιωμένα χιόνια. Κοστούσα σφιχτά το χέρι της αγαπημένης μου και της μιλούσα με φωνή που έτρεφε από πάθος. Καταλάβαινα, ότι τα λόγια μου έφταναν στην καρδιά της.

Σε μία στιγμή, η Βέρθα άνοιξε το τσαντάκι της κι' έβγαλε το μαντήλι της. Από άπροσέξια όμως της έπεσαν κατά γής μερικά χρυσά νομίσματα. Και τότε, είδα τη μνηστή μου να λησιονή την παρουσία μου, να σκύβη στο πεζοδρόμιο και να ψάχνη στα νερά και στις λάσπες για να βρη τα νομίσματα που της έπεσαν. Το θέαμα εκείνο ήταν θλιβερό και άποκρουστικό! "Όταν είδα το λεπτοκαμωμένο εκείνο κορίτσι να γονατίζει σχεδόν στο δρόμο και να σπάλιζε τις λάσπες με τα μακροτά, εύγενικά δάχτυλά της, έννοιωσα όλη την αγάπη που της είχα να εξαιμίζεται σε λίγα δευτερόλεπτα.

«— Άφησε, Βέρθα, της είπα. Μη λερώνεις τα χέρια σου! Θα σου δώσω έγω τα χρήματα που έχασες...»

» Τη συνώδευσα κατόπιν ως το σπίτι της με παγερή άδιαφορία, όταν να είχα δίπλα μου μία ξένη, μία άγνωστη. Κι' από εκείνη τη βραδεία φρόντισα να μη την ξεσπιδώ...

— Το περπατικό αυτό, συνέχισε ο κ. Λυζιάν, μ' έκανε να σολογισθώ, ότι η δοκιμασία αυτή ήταν πολύ καλή για να καταλάβη κανείς τον πραγματικό χαρακτήρα μιας νέας. Κι' έλαβα την απόφαση, όταν θα γνώρισα καμμιά κοπέλλα που θα σκόπευα να την παντρευτώ, να ρίξω κατά γής ένα χρυσό νόμισμα, με την πρώτη κατάλληλη ευκαιρία, για να ίδω τι θα έκανε.

» Το δεύτερο κορίτσι που υπεβλήθη στη «δοκιμασία» αυτή, ήταν μία νέα με γαλανιά μάτια και κατάξανθα μαλλιά. Παρ' όλα αυτά, είχα κάποιους διαταγμούς για τον πραγματικό της χαρακτήρα. Μου έλεγε: «κι' αγαπώ» ή «εδώ ζήσουμε μαζί εύτυχημένοι», με τον ίδιο τρόπο που θα μου έλεγε: «εδώ να μου αγοράσεις ένα καινούριο φορέμα» ή «ή θεία μου εινε συναχόμενη από χθές!»

» Ένα άπογεννη, πήγαμε να κάνουμε έναν περίπατο στον κήπο του Λουξεμβούργου. Ένώ περπατούσαμε, άφησα με τρόπο να πέσουν κατά γής από την τσέπη μου μερικά χρυσά νομίσματα. Τότε η αγαπημένη μου με ύποχε έωσε να ψάξω να τα βρω μόνο μου. "Έκείνη προχώρησε και στάθηκε παραπέρα. Ντρεπόταν, μου είπε, να την βλέπη ο κόσμος να ψάχνη να βρη τα νομίσματα. Αυτό δεν ήταν οίκ.

ΠΑΛΛΙΚΑ ΔΙΕΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΕΝΙΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΤΟ ΧΡΥΣΟ

ΝΟΜΙΣΜΑ

"Όσο για μένα, το πράγμα διέφερε. Θεωρώ περιττό να σου πω, ότι έγκυτέλειμα κι' αυτή, γιατί δεν μπορούσα να πάω μία γυναίκα τόσο έγωίστρια και φαντασμένη.

» Η έπομένη, μία μελαχροινή κοπέλλα, πάντα γελαστή και πρόσχαρη, δεν σταμάτησε την ιστορία που μου έλεγε, όταν είδε να περτουν απ' την τσέπη μου μερικά χρυσά νομίσματα στην άμμου, δι' μιάς κοσμικής λουτροπέλεως, όπου περπατούσαμε πλάι πλάι.

«— Άς προχωρήσουμε! μου είπε.

» Η καρδιά μου χτύπησε δυνατά, όταν άκουσα αυτά τα λόγια. Βρήκα, επί τέλους, μία γυναίκα που δεν έδινε μεγάλη σημασία στο χρήμα!... Μά, πριν προφτάσω να σκεφθώ τίποτ' άλλο, ή φίλη μου συνέχισε:

«— Είδα που έπεσαν τα νομίσματα. Μά δεν κάνει να τα πάρουμε άμείσως, γιατί θα μιά προσέξη ο κόσμος. "Άς κάνουμε άκομα μία βόλτα, και όταν θα ξαναγυρίσουμε, σκύβεις και τα παίρνεις...»

» Εξακολούθησε το δρόμο μας. Καταλαβαίνεις, βέβαια, πόσο μεγάλη στάθμη ή άπογοητέσι μου. Και το τρομακτικότερο για μένα ήταν πώς ή αγαπημένη μου έβγαζε την ενδιαφέρουσα ιστορία που μου έλεγε και γονούσε κάθε τόσο πίσω το κεφάλι της, λέγοντας:

— Δεν πιστεύω να τα είδε κανείς και να τα πάρη! Μήπως τα προσέξουν κανέναν άλλος;... Τι λές, να γυρίσουμε πίσω και να τα πάρουμε;... Μά, πάλι... δεν κάνει... Τι θα πη ο κόσμος που θα μιάς δη!...

Ότε αυτή ή γυναίκα δεν μου έκανε... Δεν είχα την ειλικρίνεια που όνειροπολούσα να βρω στη συντροφίσα της ζωής μου...

Τέλος, ή Μαργαρίτα μου φάνηκε πώς ήταν ο ιδεώδης τύπος γυναικό... Τη γνώρισα σ' ένα χορό και το μεγαλοπρεπές της παρουσιαστικό μου έκανε έξαιρετική έντύπωση από την πρώτη στιγμή που την είδα... "Όταν σχετίσθηκα καλύτερα μαζί της και όταν κατάλαβα πώς δεν της έμια καθολοκληρή άδαφορος, μου φαινότανε πώς έβλεπα όνειρο... "Ήμουν περήφανος έπειδή κατέκτησα την καρδιά μιας γυναίκας...

"Όταν ή Μαργαρίτα περνούσε από κανένα κεντρικό δρόμο, οι διαβάτες γονούσανε το κεφάλι τους για να θαμιάσουν τον άερα, το παράστημα της, την ήγειωνική κορμοστασιά της. "Άλλ' ή Μαργαρίτα είχε και άλλα χαρίσματα: ήξερε μουσική, ήγνοογραφία, φιλολογία. Είχε θαμιάματα άπαγγελία και ή φωνή της ήταν καλύτερα άηδονο... Σου έκανε την έντύπωση ενός πλάσματος που δεν έρωσε στον έλικό κόσμο. Πολλές φορές, ενώ της μιλούσα για διάφορα σοβαρά ζητήματα, με σταματούσε για να μου πη:

— Αυτά δεν έχουν καμμιά σημασία, αγαπητέ μου! Πάμε στον κήπο να κόψουμε λουλούδια...

» Ένα σεληνόλουστο βράδυ, ενώ περπατούσαμε στον κήπο του σπιτιού της, άφησα να πέσουν καταγής μερικά χρυσά νομίσματα... Η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά από την άγωνία... Τι θα έκανε τώρα ή Μαργαρίτα; Τι θα έλεγε;

» Η Μαργαρίτα είδε τα νομίσματα. "Όστόσο μου είπε, κάνοντας ένα περιφρονητικό υορφασμό:

— Είπε περιττό να σκύψω και να τα πάρω!... Τι άξια έχουν μερικά νομίσματα; Κόττα καλύτερα το φρεγγάρι, τι ώραίο που εινε!

Μόλις άκουσα αυτά τα λόγια—πόσο ευμετάδελγη εινε, άλήθεια, ή ψυχή του ανθρώπου!—κατάλαβα πώς ή Μαργαρίτα δεν ήταν ή γυναίκα που όνειρευόμουν. Μία γυναίκα που περιφρονούσε τόσο το χρήμα, δεν θα μπορούσε ποτέ να δημιουργήη οικογένεια και σπίτι, να ενδιαφερθη για τα συμφέροντα του άντρός της...

...Και τα χρόνια περνούσαν—έξακολούθησε ο κ. Λυζιάν.— Μία μέρα, δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε, γνώριστρηκα καλά με μία μαθήτριά μου...

— Με την τωρινή σύζυγό σας; τον δέκονα.

— Άκριβώς... "Υστερ' από λίγες βδομάδες, κατάλαβα ότι ή μαθήτριά μου με θαμιάζε τόσο πολύ, ώστε με είχε αγαπήσει στο τέλος, χωρίς να την τρομάζουν τα σαράντα πέντε χρόνια μου...

— Και ή νέα αυτή όγνηε βέβαια νικήτρια από τη δοκιμασία του χρυσού νομίσματος...

— "Όχι, αγαπητέ μου, άποκρίθηκε γελώντας ο καθηγητής. Δο-

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

Η Μεξικανική γόσσα της δόξης Ντολορές ντελ Ρίο.

της Τζάκ. «Πές το με τραγουδάω, που κανείς δεν τον έχει χρησιμοποιήσει, ξαναγράφει στον κινηματογράφο, έπειτα από άπουσία τριών ετών.

— Θα πρωταγωνιστήση σε μία ταινία του Λιούις Μάιλσον, του περιφημού σκηνοθέτου του «Ουδέν νεώτερον από το Δυτικόν Μέτωπον».

— Το μεγάλο αμερικανικό κινηματογραφικό περιοδικό «Μουβί Κλάσικ» ρώτησε τελευταία διαφορως διασημούς αστέρας της δόξης, γιατί δεν παντρεύονται.

— «Από έγωισμό, απάντησε ο Γ'ακν Κούτσο. Πιστεύω βέβαια, στο γάμο. Είναι μάλιστα ο μόνος τρόπος να φτάση κανείς στην τελεία ευτυχία κι' έχω σκοπό να παντρευτώ, αλλά έπειτα από μερικά χρόνια. Κάθε χρόνο ανακαλύπτω τόσα πράγματα που δεν ήξερα πριν και που θέλω να τα καταλάβω και να τα μάθω πρώτα καλά. Θέλω επίσης να ταξιδεύσω, αλλά όχι μαζί με μία γυναίκα.

— «Ένω βρίσκομαι στο Χόλλυγουντ, ή όρος της εργασίας μου είναι άτελειώτες και το μυαλό μου άπασχολημένο από την ταινία, στην άποιαν άνηκα όλόκληρος, ώσπου την τελειώσω. Νομίζετε λοιπόν ότι μ' ατύχους τους όρους, μία γυναίκα θα μπορούσε να είναι ευτυχισμένη μαζί μου; Δεν θα παντρευτώ συνεπώς πριν βεβαιωθώ ότι θα κάμω τη γυναίκα μου ευτυχισμένη.

— «Λατρεύω το ύπαιθο. Μου άρδσει να κάμνω περιπάτους μόνος μου, σε άγριες τοποθεσίες, με το κινηματογικό μου δίκτυο στο χέρι. Ξερετε πολλές γυναίκες που θα μ' ακολουθούσαν προθύμως σ' αυτές τις κακοτοπιές;».

— «Ο Τζόελ Μάκ Κρή, άλιος διάσημος άσπτηρ, δεν κερδίζει άρκετά — όπως είπε — για "Ένα θαυμάσιο σκίτσο της μεγάλης βεντέτας Γκερέτας Γκάρμπο.

— «Ναι, άπαντά ο Τζόελ, αυτό είναι ίσως άληθεια, αλλά έποπιδέτηρα τελευταία όλες τις οικονομίες μου σ' ένα ραντζ, που μου στοιχίζει πολύ άκριβά. Έπίσης συντηρώ εγώ την οικογένειά μου, μετά τον θάνατο του πατέρα μου. Στο Χόλλυγουντ, για να είναι κανένας ευτυχισμένος σύζυγος και οικογενειάρχης, πρέπει κάπου-κάπου να ξεφύγει από την καταθλιπτική ρουτίνα της καθημερινής δουλειάς.

— «Δεν θέλω να παντρευτώ γυναίκα του κινηματογράφου. Θέλω να είμαι πραγματικά άφέντης στο σπίτι μου και να κερδίζω μόνος μου τα χρήματα που χρειάζονται για να ζήσω την οικογένειά μου.

— «Ο Ραμόν Νοβάροο όμολογεί ότι δεν συνάντησε ακόμα την κόρη των όνειρων του.

— «Είμαι, είπε, ένας Λατίνος λίγο αισθηματίας. Η θρησκεία μου δεν επιτρέπει το διαζύγιο. Έχω επίσης παλιές ιδέες για τη συζυγική πίστι και την άφορσία, χωρίς τις οποίες ο γάμος είναι άδύνατος. Έ-

κίμασα βέβαια να την υποβάλω και αυτήν στη δοκιμασία, μα δεν πρόσεξε τα νομίσματα που άφησα να πέσουν από την τσέπη μου.

— Τότε γιατί την πήρατε, άφου, στην πραγματικότητα, ή σύζυγός σας δεν υπεβλήθη στη δοκιμασία;

— Γιατί, άπλοσίστατα, την είχα αγαπήσει! Ψηθύρισε ο κ. Λυζιάν. Δεν συνδεδάει όμως το ίδιο και με τις άλλες τις γυναίκες... Άν τύχανε ν' αγαπήσω καμιά άπ' αυτές, θα την έπαιρνα, άδιάφορο αν έδωγανε μειωμένη από τη δοκιμασία... Τι τα θέλεις, φίλε μου, όταν ένας άντρας αγαπά πραγματικά, παραβλέπει όλα τα έλαττώματα της καλής του... Και ποιάκα όταν ή καρδιά του δεν είναι θεομή από έρωτα, προσέχει τις άδυναμίες και τα έλαττώματα μιας γυναίκας!...

EMIA ANZELEN

πειδή λοιπόν θα παντρευτώ μία φορά για πάντα, έννωθ να διαλέξω τη γυναίκα μου.

— Ο Τσαρλς Ρόγκερς, ο δημοφιλής «Μπλάντ», λέγει ότι του είναι πολύ δύσκολη ή έκλογή μιας συζύγου:

— «Υπάρχουν τόσο πολλές όμορφες γυναίκες! — είπε. Τις αγαπώ όλες. Και τις ξανθές και τις μελαγχρονές και τις κοκκινομάλλουσες. Ποιά να πρωτοπάω λοιπόν;».

— Ο κ. Φέλιξ Μέσχιτς, ο άρχαιότερος ύπερατέρ που ζή σήμερα, έγραψε τα «Απομνημονεύματά» του, τα όποια θα κυκλοφορήσουν σε λίγο με τον τίτλο «Αναμνήσεις ενός κινητού είδωλου».

— Στο βιβλίο αυτό ο Μέσχιτς περιγράφει τα σπουδαιότερα γεγονότα των πρώτων ετών του κινηματογράφου.

— Κυκλοφορεί ή φήμη ότι ή Γκλόρια Σβάνσον θα έπιστρέψη προσεχώς στο Χόλλυγουντ, όπου θα γυρίση δύο ταινίες για την εταιρεία των «Ηνωμένων Καλλιτεχνών».

— Ο δημοφιλής Γάλλος «ξέν-πρεμιέ» Άνρὺ Γκαρά — ο Άγγλος Βίλλν Φίτς — έφτασε στο Χόλλυγουντ και θα άρχισι άμέσως το γύρισμα της πρώτης αμερικανικής ταινίας του «Αξιολόγητος», που θα είναι απλώς ή αμερικανική βερσιόν του γνωστού φίλμ του «Η Πριγκίπισσα Διατάσσει».

— Τον ρόλο της Λίλιαν Χάρβεϋ στην ταινία αυτή θα παίξη τώρα ή χαρτωμένη Ζαννέτ Γκαίτσορ, ή όποια έλπίζεται ότι θα γανή πολύ ταπεινάσσει «αερτναιζ» του Άνρὺ Γκαρά.

— Η άρριξίς του Άνρὺ Γκαρά στο Χόλλυγουντ έπροκάλεσε ζοηρή έκπληξη στην αμερικανική κινηματογραφούπολη.

— Όσοι εκεί έφαναζόντο — άγνωστο γιατί — ότι ο Άνρὺ Γκαρά έμοιαζε καταπληκτικά με τον Μορξί Σεβαλιέ και όταν τον είδαν έμειναν άποδοιομένοι.

— Βρέθηκαν μπροστά σ' ένα νέο με μαλλιά κατσαρά, με γαλιανά μάτια, έντελώς διαφορετικό από τον Μορξί.

— Ο Ντούγγλας Φάιρμπανξ, πατήρ, άνεχώρησε για τη Μεσόγειο, όπου θα τον συναντήση σε λίγο και ή γυναίκα του Μαίρη Πίτσορντ, μόλις τελειώσε την ταινία της «Μυστιάς».

— Από τη Μεσόγειο, το περιφημο κινηματογραφικό ζευγάρι θα ταξιδεύση στις Ίνδιες, όπου θα γυρίση μία ταινία κινηματογού θηρίων, την όποια έσχεδιάσε από καιρού ο Ντούγγλας, αλλά τον έμπόδισαν να τη γυρίση τα γεγονότα της Κίνας.

— Σε μίαν έκτασι δύο έκτασιών, μεταξύ της Νικκίας και των Κανών... Ξεφύτρωσε αιφνιδίως μία όλόκληρη συνοικία του Παρισιού, με 100 περίου σπάτια, δρόμους και σταυροδρόμια.

— Στη συνοικία αυτή ο μεγάλος σκηνοθέτης Ραϊμόνδος Μπερνάρν θα γυρίση έντός του Μαγτιόν τις σκηνές των όδοφραγμάτων των «Αθλιών» του Ουγκώ.

— Στην ταινία «Χίλια και δευτέρα νύχτα», που έγύρισαν πριν από ένα μήνα οι Ρώσοι σκηνοθέτες Έρμούλιεφ και Βολκώφ, λαϊβάει χόφρα, έντός των άλλων, και μία μονομαχία.

— Κατά το γύρισμά της, οι δύο μονομάχοι, οι γνωστοί ήθαιοι Ίβαν Μοζούιν και Γκαστόν Μοντό, τόσο παρεσύρθησαν, ώστε ο πρώτος έπληγώθηκε πραγματικά.

— Στην ταινία, ή σκηνή αυτή είναι τόσο ζωντανή, ώστε άποτελεί μία από τις μεγαλειότερες ως τώρα έπιτυχίες του κινηματογράφου.

Η διάσημη Γαλλίς ήθοποιός του θεάτρου Γαβριέλλα Ντορξία, ή όποια μετεπήδησε τελευταία στον κινηματογράφο.